

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2012 r.

DOLiS/DEC-776/12/50427, 50441

Dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), w związku z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 3, 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. C. reprezentowanego przez A. B. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Bank S.A., w tym przekazanie ich do zbioru B. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. C., (dalej jako Skarżący) reprezentowanego przez A. B. (dalej jako Pełnomocnik) w związku z przetwarzaniem jego danych osobowych przez Bank S.A. (dalej jako Bank) polegającym na ich przekazaniu do zbioru B. S.A..

Pełnomocnik Skarżącego podniosła, że nie można uznać, aby poprzez skierowanie do Skarżącego na adres [...] pisma z dnia [...] lipca 2010 r. zawierającego zapis o treści:

„informacje o sposobie wykonywania zobowiązań wobec Banku zamieszczane są w rejestrze prowadzonym przez B. S.A., co w przyszłości może mieć negatywny wpływ na ocenę zdolności kredytowej dokonywaną przez instytucje finansowe”, został spełniony obowiązek, o którym jest mowa w art. 105a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, zgodnie z którym instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, gdy osoba ta nie wykonała zobowiązania lub dopuściła się zwłoki powyżej 60 dni w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, a po zaistnieniu tych okoliczności upłynęło co najmniej 30 dni od poinformowania tej osoby przez bank lub inną instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów o zamiarze przetwarzania dotyczących jej informacji stanowiących tajemnicę bankową, bez jej zgody.

Dodatkowo Pełnomocnik podniosła, że ww. pismo trafiło do rąk Skarżącego dnia [...] listopada 2011 r. „kiedy to małżonka (...) wydała mu pisma, które odebrała (...) w rezultacie w dniu [...] listopada 2011 r. [Skarżący] mógł zapoznać się z adnotacją dot. B. S.A. umieszczoną w piśmie z dnia [...] lipca 2010 r. Powyższe wynika z faktu, iż od niespełna dwóch lat Skarżący pozostaje w separacji z żoną (...)”. Z powyższego Pełnomocnik wywodzi, że Skarżący nie został poinformowany o zamiarze przetwarzania jego danych osobowych stanowiących tajemnicę bankową, bez jego zgody, po ustaniu zobowiązania, w rejestrze B. S.A. Pełnomocnik stwierdziła, że wskutek wycofania zgody na przetwarzanie danych osobowych w rejestrze B. S.A. Bank utracił legitymację do przetwarzania jego danych osobowych w tym rejestrze.

W związku z powyższym Pełnomocnik wniosła o nakazanie Bankowi zaprzestania przetwarzania danych osobowych Skarżącego.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. W związku z umową pożyczki z dnia [...] lutego 2010 r. i umową E. z dnia [...] lutego 2010 r. Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, nazwiska panieńskiego matki, imion rodziców, daty i miejsca urodzenia, numeru PESEL, numeru NIP, serii i numeru dowodu osobistego, obywatelstwa, adresu zamieszkania, adresu do korespondencji, numeru telefonu, numeru klienta, zawodu oraz wykształcenia. Zgodnie z danymi zawartymi w obu umowach Skarżącego z Bankiem adres Skarżącego to [...].

2. Bank przekazał do B. S.A. dane osobowe Skarżącego w dniu [...] marca 2010 r. w związku z zawartą umową pożyczki z dnia [...] lutego 2010 r. w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.
3. Skarżący nie złożył w Banku dyspozycji w zakresie zmiany adresu korespondencyjnego.
4. Pismo z dnia [...] lipca 2010 r. wzywające Skarżącego do zapłaty w związku z przekroczeniem salda na rachunku bankowym E. zostało skierowane do Skarżącego na adres [...] przesyłką zwykłą, w związku z czym Bank nie dysponuje dowodem jego doręczenia.
5. W wyniku zwłoki w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy pożyczki z dnia [...] lutego 2010 r. trwającej powyżej 60 dni, dnia [...] lipca 2010 r. Bank wezwał Skarżącego do spłaty w terminie 7 dni i poinformował go, że w przypadku „dalszego uchylania się od wykonania zobowiązania (...) Bank oraz B. S.A. przetwarzać będą dane stanowiące tajemnicę bankową po dniu wygaśnięcia zobowiązania Równocześnie dane umieszczone zostaną w systemie Bankowy Rejestr, prowadzonym przez Związek Banków Polskich. Przedmiotowe działania znajdują podstawę prawną w dyspozycjach ustawy Prawo bankowe i nie wymagają zgody klienta”. Wezwanie to zostało doręczone w dniu [...] lipca 2010 r. na adres identyfikujący Skarżącego zgodnie z zawartymi umowami, tj. [...], a na potwierdzeniu jego odbioru widnieje podpis Skarżącego.
6. Skarżący spłacił zobowiązanie z tytułu ww. pożyczki z dniem [...] kwietnia 2011 r., rachunek ten ma obecnie status zamkniętego i Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w celach archiwalnych.
7. Aktualnie B. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie umowy pożyczki z dnia [...] lutego 2010 r. dla celów oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego oraz dla celów stosowania metod statystycznych.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej

z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym, zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), zwana dalej Prawem bankowym.

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bank, a także przez B. S.A. musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Odnosząc się do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez zarówno przez Bank i B. S.A., wskazać należy, że B. S.A. jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. B. S.A.), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w B. S.A. służyć mają wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. B. S.A. zostało utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyśpieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomaganie decyzji banków dotyczących udzielania kredytu.

Przekazanie danych osobowych przez Bank do B. S.A. nastąpiło w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego), a dla legalności tego udostępnienia (na mocy art. 105 ust. 4 Prawa bankowego) zgoda

Skarżącego nie była wymagana. Należy podkreślić, że w analizowanej sprawie zgoda Skarżącego byłaby wymagana jedynie do przetwarzania przez B. S.A. jej danych osobowych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z Bankiem w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego (art. 105a ust. 2 Prawa bankowego), w sytuacji terminowego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki zawartej pomiędzy Bankiem i Skarżącą w dniu [...] lutego 2010 r.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że zobowiązania wynikające z umowy pożyczki, zawartej pomiędzy Skarżącym i Bankiem ma status rachunku zamkniętego, należy zaznaczyć, że aktualnie B. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącego zgodnie z art. 105a ust. 3 i 4 Prawa bankowego, który stanowi, że instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, gdy osoba ta nie wykonała zobowiązania lub dopuściła się zwłoki powyżej 60 dni w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, a po zaistnieniu tych okoliczności upłynęło co najmniej 30 dni od poinformowania tej osoby przez bank lub inną instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów o zamiarze przetwarzania dotyczących jej informacji stanowiących tajemnicę bankową, bez jej zgody (art. 105a ust 3 Prawa bankowego). Banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 (art. 105a ust. 4 Prawa bankowego). Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania (art. 105a ust. 5 Prawa bankowego).

Odnosnie zarzutu Pełnomocnik Skarżącego, że Bank nie spełnił wobec niego obowiązku określonego w art. 105a pkt 3 Prawa bankowego, tj. nie poinformował go skutecznie o zamiarze przetwarzania dotyczących go informacji stanowiących tajemnicę bankową, bez jego zgody po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy, wskazać należy, że pismo z dnia [...] lipca 2010 r., na treść którego powołała się Pełnomocnik, stanowiło wezwanie do zapłaty w związku z przekroczeniem salda na rachunku E., natomiast przetwarzanie danych osobowych Skarżącego, którego legalność jest w skardze kwestionowana, ma miejsce w związku z innym zobowiązaniem Skarżącego wobec Banku, tj. umową pożyczki.

Pismo, w którym Skarżący został poinformowany o utrzymującym się zadłużeniu przeterminowanym i wezwany do uregulowania należności w terminie 7 dni od otrzymania

tego pisma zostało przez Bank skierowane do Skarżącego w dniu [...] lipca 2010 r. na adres widniejący na umowie pożyczki z dnia [...] lutego 2010 r. a Skarżący pokwitował jego odbiór w dniu [...] lipca 2010 r. W treści tego pisma Bank poinformował Skarżącego, że „bezpośrednią konsekwencją prawną ewentualnego dalszego uchylania się od wykonania zobowiązania wobec Banku będzie rozwiązanie umowy w trybie wypowiedzenia, skutkujące obowiązkiem spłaty całej należności, pod rygorem wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Ponadto Bank oraz B. S.A. przetwarzać będą dane stanowiące tajemnicę bankową po dniu wygaśnięcia zobowiązania. Przedmiotowe działania znajdują podstawę prawną w dyspozycjach ustawy Prawo bankowe i nie wymagają zgody klienta (...)”.

W związku z treścią ww. pisma oraz biorąc pod uwagę fakt, że Skarżący uregulował należność wobec Banku w dniu [...] kwietnia 2011 r., w ocenie organu do spraw ochrony danych osobowych spełnione zostały przesłanki z art. 105a ust 3 Prawa bankowego, zgodnie z którym Bank może przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy.

Z akt sprawy wynika jednocześnie, iż aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w celach archiwalnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późn. zm.), jednostki organizacyjne działające na podstawie Prawa bankowego mające siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązane są do stosowania jej przepisów, w tym wydanego na podstawie delegacji z art. 81 ust. 2 pkt 8 lit. a rozporządzenia ministra finansów z dnia 1 października 2010 r. (Dz. U. Nr 191, poz. 1279 ze zm.) w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków. Według dyspozycji art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości, zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają trwałemu przechowywaniu. Pozostałe zaś zbiory, w zależności od ich rodzaju, przechowuje się co najmniej przez okresy wymienione w art. 74 ust. 2 omawianej regulacji. I tak, w myśl przepisu art. 74 ust. 2 pkt 4 tego aktu prawnego, dowody księgowe dotyczące środków trwałych w budowie, pożyczek, kredytów oraz umów handlowych, roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym – przez 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione. Pozostałe dowody księgowe i dokumenty, tj. niebędące wymienionymi wprost w art. 74 ust. 2 pkt 1 – 7 ww. ustawy, przechowuje się przez okres 5 lat (art. 74 ust. 2 pkt 8). Obowiązek przechowywania przez banki dokumentacji w celach archiwalnych, wynikający z art. 74 ust. 2 pkt 8 ww. ustawy, odbywa się w celu realizacji uprawnień i obowiązków wynikających z ww.

aktu prawnego, a więc w oparciu o przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).

